

عنوان مقاله:

واکاوی مولفه های موثر بر اجتماع پذیری معلولین در فضاهای جمعی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

صامیه مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران غرب، ایران.

لیلا زارع - دکتری معماری، استادیار و عضو هیئت علمی گروه هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران غرب، ایران.

محمدهادی کابلی - دکتری معماری، استادیار و عضو هیئت علمی گروه هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

خلاصه مقاله:

فضای جمعی، گستره مهمی از شهر است که طی ساعات شبانه روز در اختیار شهروندانی از اقشار متنوع بوده و از تنوع فعالیتی برخوردار و جایی است که تعاملات و روابط اجتماعی در آن امکان وقوع می یابند و زمینه دیدارهای چهره به چهره شهروندان و گفتگو را فراهم می آورد. جامعه ما نسبت به معلولان شناخت زیادی ندارند و گاهی ناخواسته در زندگی آنها تاثیر منفی می گذارند و باعث گوشه گیری و انزوای فرد معلول می شوند. یکی از فضاهایی که نقش مهمی برای معلولین می تواند ایفا کند؛ فضاهای جمعی است؛ که معلولین به علت نیازهایشان جهت رفع اوقات فراغت و انجام تعاملات اجتماعی ناگزیر از مراجعه به آن هستند. یکی از موضوعات مورد توجه و نگران کننده در این فضاها عدم توجه به حضور و در نهایت اجتماع پذیری معلولین است که این مسئله، بستری لازم را برای نگارش پژوهش حاضر فراهم کرده است. لذا این پژوهش سعی دارد تا با استفاده به بازشناسی اصول مفهومی اجتماع پذیری در فضاهای جمعی معلولین بپردازد روش تحقیق پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش توصیفی- تحلیلی است که از ابزار جمع آوری اطلاعات مطالعات اسنادی(کتابخانه ای) در بستر بهره گیری از مطالعات میدانی بهره برده است. نتایج پژوهش، حاکی از آن است که توجه به این سه مولفه ی اجتماع پذیری در فضاهای جمعی باعث افزایش حضور معلولین در این فضاها و در نهایت افزایش اعتماد به نفس آنها برای حضور در جامعه می گردد و در نهایت جهت افزایش اجتماع پذیری معلولین در فضاهای جمعی موثر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

معلول، فضای جمعی، اجتماع پذیری، حیات جمعی، فضای اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847961>

